

Ἐκ τῶν παλαιῶν θαμῶνων τῆς οὐδεῖς, πλὴν ἐμοῦ, τὴν ἠκολούθησε. Ἐν τῷ κήπῳ ἐκείνῳ ἀνεγνώρισα ὅπως νέα πρόσωπα, πάντα ἐντίμων λεμβούχων καὶ ὀπωροπωλῶν. Τὸ τρυφερὸν φύλον δὲν ἀντεπροσώπευον εἰμὴ δύο μαντηλοφόροι, μόλις πρὸ τινων στιγμῶν ἐκ τῆς εὐπαραμάνου Ἀνδρου ἀφίχθῃσαι.

Πλῆξίς, πλῆξίς, πλῆξίς!

Τόσοι μαγικοί περίπατοι, τόσα μέσα ἀπολαύσεων καὶ ὤμως ὅλα νεκρά, νεκρά! Ἄ, κύριοι Πειραιεῖς, ὁμολογήσατε, ὅτι εἰσθε ὀλίγον μαχμουρλήδες.

Ἀφείς τὸν κήπον αὐτὸν, τὸν ἄμουσον καὶ μουσικόν, ἐβάδισα πρὸς τὸν ἐν Φρεαττύϊ βράχον μου.

Ἄν τὴν ἐπομένην Κυριακὴν μὲ ἴδητε Δραγάτην, εἰς ἐκείνον θὰ ὀφείληται τοῦτο.

Μάριος.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ὁ παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Εὐρίπου ἱστάμενος, εἰς δὲν ὄνειροπλή, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ρεῦμα περιδινόμενον παρασύρει ἐκ τῶν ἀβύσσων τοῦ πελάγους παντοδαπὰς ὕλας, αἷς ῥίπτει ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ μάλιστα τὰς μᾶλλον *ξελαγαρισμένας*. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιστρατεία τοῦ Τρικούπη, ἡ μεγάλη αὕτη τρικυμία, ἔρριπεν ἐπὶ μὲν τῆς ἀκτῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸ μέγα *ξελαγαρισμένο γυαλόξυλο* Κουμουνδοῦρον, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως τὸν Νομάρχην Καλαμίδα, ὅστις ὅμως καὶ τοὶ παρασυρθεὶς ὑπὸ τινος κύματος δημοπρασίας, ἐδυθίσθη καὶ αὐθις εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Ἀλλὰ μὴ λυπηθῆτε τὰ τοιοῦτου εἶδους ὕλικά ἐξαφανίζονται, πλὴν δὲν φθίσρονται· διὰ τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεφάνη καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Σιδιτανιδείου πελάγους, ἀλλὰ *καταμονοκλυσμένο*. Ἐφερε μεθ' ἐαυτοῦ τοὺς προκατακλυσμαίους ἀνθρώπους ἢ *παλινανθρώπους* οὓς ἀνεκάλυψε κειμένους πρὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίης. Ποῦ τοὺς ἐμυρίσθη! Ἀλλὰ ὁ παρ' ἡμῖν ἀρχαιολόγος Δημήτριος ὁ Παπαναστασίου ἐξανίσταται κατὰ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Καλαμίδα, καὶ λέγει ὅτι πρῶτος αὐτοῦ εὗρε τμήμα *παλινανθρώπου*. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατεδείχθη ὅτι οἱ *παλινάνθρωποι* τοῦ Καλαμίδα, οὓς συνέστησε τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ, ἦσαν ἀραπάδες κατὰ τὴν ἐπαναστασιν ἐκεῖ που ταφέντες.

— Ὡς ὁ Πειραιεὺς ἔχει τὸν Γεώργιον τοῦ, ἡ Χαλκίς ἄλλοτε εἶχε τὸν αὐτοκράτορά της *Κωνσταντῖνον τὸν Μαργακάην*, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὁποῦ ἀρκετὰ ἐφιλοσόφησεν ἡ μακαρίτης «Εὐδοία» ἡ κοκκίνη, ἥδη δ' ἔχει τὸν μέγαν ἀστρονόμον της *Ἐπαμεινώνδα τὸν βαφά*, ὅστις πρὸ τινων μηνῶν ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ *πλανῆται* εἰσι *μελαγχολικοί*. Κατ' αὐτὸν μέγα κακὸν συμβήσεται τῇ Ἑλλάδι· ἀληθῶς δ' ἐπέτυχεν, διότι ἐν Ἀθήναις μὲν ἀνεφάνη ὁ ἐκ τῶν μαγικουριδίων κοιλιακὸς τύφος, ἐν δὲ τῇ Χαλκίδι μετ' ὀλίγον πατὴρ τὸ ἔδαφος ὁ *γλυκύτατος*, ἔτοιμος νὰ περιδράμῃ τὴν Θεσσαλίαν ὡς φοβερά τις ἐπιδημία. Συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις νὰ κλεισθῶσι τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰς οἰκίας των καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ εἰς μόνον τὸν καταρ-

τισθέντα βουλευτικὸν συνδυασμὸν, ὅστις ἔχει ἐμβολιασθῇ· Συνειθίζει αἰωνίως νὰ πατᾷ πάντοτε κατὰ τὴν ὁ γλυκύτατος παλαιὰν Ἑλλάδα ἢ Θεσσαλίαν, ἔχων ὡς ῥήτραν τοῦ τοῦ κομικοῦ Ἀντιφάνους.

Μακάριος ὁ βίος, ᾧ δεῖ μ' αἰεὶ καινὸν πόρον εὐρίσκειν, ὡς μάσσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

Τοῦτο μόνον τὸ εὐχάριστον ὅτι δὲν ἔμαθεν ἀκόμη ὅτι εἰς τοὺς πρόποδας τῶν δύο πύργων, ἀρχαίου ἐνδοκίτου φρουρίου, ὑπάρχει ἑκτασίς γῆς, ἐνθα ἡ ἄμπελος ἀκμάζει, καὶ ἥς τὸ στρέμμα ἔχει χιλίας δραχμάς. Ἐὰν τὸ ἐγνώριζεν, ἀναμφιδόλως ἐκκηρύσσεται ἐθνικὴ, δυνάμει τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου, εἰτα δὲ Περρωτικῇ.

— Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν *τερτιλιῶν* τοῦ γλυκυτάτου εἶναι καὶ ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ φίλοι τοῦ δέον νὰ καταρτίσωσι τοὺς συνδυασμοὺς των· καὶ δὴ κατηρτίσθη ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλκίδος συνδυασμὸς ἐκ τῶν *δεσποτῶν* τοῦ δήμου Κηρέων καὶ Νηλέων, καὶ τῶν Κωνστ. Σιμιτζῆ δικηγόρου καὶ Δημ. Κριζώτου. Κατὰ τὰς μελλούσας δ' ἐκλογὰς οἱ χωρικοὶ δήμοι Κηρέων, Νηλέων, Μεσσαπίων καὶ Ἀηλαντίων θὰ μυδροβολήσωσι τοὺς δήμους Χαλκιδίων καὶ Αἰδέων διὰ 2,500 σφαιρών. Οἱ μείναντες ἔξω τῆς αὐτῆς δικηγόροι ὑποψήφιοι τρώγους τοὺς μύστακας των. Ἐὰν ὁ *μπαμπούλας* τῆς διαλύσεως ἐπιτύχῃ καὶ ἡ νῦν βουλὴ ζήσῃ, τότε μίαν λύπην θὰ εἰσθανθῶμεν, διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Σιμιτζῆ, οὗτινος αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ μύστακος κατελευκάνθησαν ἐκ τῆς ἀνησυχίας. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἀριθμεῖ τρεῖς Κουμουνδοουριστάς καὶ ἓνα Τρικουπιστὴν, τὸν κ. Βουδούρην.

— Τοὺς ἐντεῦθεν διελθόντας βασιλικούς ἐπιτρόπους Λαρίσεως καὶ Τρικάλων συνώδευσεν καὶ ὁ γνωστὸς Κοκοράδας, ὅστις καθ' ἃ λέγεται, στέλλεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀγοράσῃ τὰ δημόσια κτίρια. Κοκοράδας καὶ Κωνσταντινίδης! Τί χρυσὴ συνωρίς!

— Περὶ τὸ λυκαυγὲς τῆς σήμερον χωρική τις ἐξ Ἀμπελίων, ἥς τὸ ὄνομα δὲν ἐμάθομεν, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ Λέοντινα ἐκ Δοκοῦ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑποσχόμενος αὐτῇ γάμον, πῦξεν τὸ προσωπικόν της διὰ δύο τέκνων. Ἡ κόρη-γυνὴ ἅμα ἔμαθεν ὅτι ὁ ἐραστής της νυμφευεταί μετ' ἄλλης, ἤλθε εἰς τὰς ἀψίδας τοῦ ὑδραγωγείου καὶ ἐκεῖ κρυβεῖσα, πυροβολεῖ κατὰ τοῦ ἀπατήσαντος αὐτὴν ἐραστοῦ, καὶ ταυτοχρόνως σύρει μάχαιραν καὶ ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ. Ἐκεῖ που διερχόμενοι χωροφύλακες τινες συνέλαβον αὐτὴν καὶ δὲν ἀφῆκαν τὴν μάχαιραν νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅτι τὸ πιστόλιον ἤρχισε. Ἐὰν ἡ ἰδιοτροπία αὕτη τῆς ἀπατηθείσης κόρης, ἐνεκλιματίζετο κατὰ τὸ 1878 καὶ 1880—1881 ἐν τῇ πόλει, ἀναμφιδόλως ἠθέλομεν γίνεαι θεαταὶ πολέμου σπαρταζικαρδίου. Πλὴν θὰ ἦτο κάλλιστον· διότι οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐπιστρατείας θὰ ἐγίνοντο ἀρρενωπώτεροι καὶ πολεμικώτεροι.

Ἄλλοτε περισσότερα.

Μηλοῦμ,

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἡ πόλις εἶναι εἰς κίνησιν ἕνεκα δύο τινων, τῆς ἀγγελίας διαδόσεως τοῦ βασιλέως καὶ Ἀλφρακοῦ διὰ τὴν νεοκτιθεῖσαν Καραπάναν (Ἄρταν), καὶ διὰ γενομένην στυγεράν δολοφονίαν Κεφαλληνός τινος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως